



# Med hjärta för Jesus i hjärtat av Stockholm

**En helt vanlig onsdag i slutet av januari får jag ett efterlängt samtal av Mats Nyholm. Mats är sedan år 2018 direktor för S:ta Clara kyrka på Norrmalm i Stockholms innerstad, och han är en av de som kommer att medverka i KU:s sommarläger i Piek-sämäki 28.7–2.8.**

**M**ats Nyholm gör debut på Piek-sämäkilägret i år, men han är väl bekant med Finland sedan tidigare.

– Min mamma och pappa är faktiskt hemma från Finland. Min mamma är från Nykarleby och min pappa är hemma från Munsala. Ungefär halva min släkt flyttade till Västerås i Sverige under 60-talet, i samband med lågkonjunkturen i Finland och den tillhörande arbetskraftsinvandringen till Sverige som pågick då. Under min barndom och tonårstiden har jag därför spenderat en månad per år i Finland, där jag hade – och fortfarande har – många släktingar. Allt som allt har jag tillbringat ungefär ett och ett halvt år av mitt liv i Finland. Jag är också på väg till Finland nu under våren, 3-5 april kommer jag att leda en bibelhelg vid Inremissionshemmet i Larsmo.

## Diakoni och socialt engagemang

S:ta Clara har genom åren bland annat uppmärksammats för sitt betydande diakoniarbete och starka sociala engagemang bland de utsatta i Stockholm. Mats förklarar att den praktiska omsorgen och kärleken till nästan är en hjärtesak för både anställda och volontärer i S:ta Clara, och en självskrivna del av kyrkans kärnverksamhet.

– Då man till exempel läser slutet av Matteusevangeliet där Jesus säger ”Jag var hungrig och ni gav mig att äta, jag var törstig och ni gav mig att dricka”

(Matt 25:35), framträder ett budskap som rymmer både en glädje och ett stort allvar. Det är Jesu gärningar vi får utföra här bland människorna. Ibland kan det handla om enkla småsaker, och ibland kan det vara tuffa och utmanande uppgifter vi ställs inför i mötet med vår behovande nästa. Den diakonala hållningen är ändå den samma och är kyrkans sätt att leva. Arbetet och interaktionen med de som fallit ner i sprickorna i samhällsbygget är ofta dynamiskt och resultaten är kännbara. Den utsatte har inget kvar att förlora och har därför en mycket kort väg till Jesus. Den rike däremot har mycket svårare att komma ihåg sitt eget beroendeförhållande, och har därför också ofta en längre väg. Det är det samma som Jesus pekar på i sitt möte med den rike mannen (Mark 10:17–31).

## Reformera kyrkan

Utöver det omfattande diakoniarbetet har S:ta Clara också en vision om att reformera kyrkan.

– Vi behöver en reformation av både tro och gärningar. Tron blir ju också synlig i goda gärningar, inte på det viset att goda gärningar fräls oss, för det gör de inte. Men goda gärningar är tecken på vem vi är och vart vi är på väg. I sin enkelhet handlar en samtida reformation av kyrkan om att komma tillbaka till kyrkans fyra ”huvudskepp”: bön, diakoni, mission och gudstjänst. I S:ta Clara sysslar vi ju inte med något nytt, vi håller på med samma saker som kyrkan alltid varit engagerad i. Det här är livsförvandlande aktiviteter! Om du sätter en person som är helt obekant med kyrkliga sammanhang att delta i församlingens gemenskapen och de här fyra delarna under tre månaders tid kan du se förnyelsen av människan. Vi har sett det i vår församling, och jag önskar att alla människor skulle ha möjlighet att bevittna det med egna ögon. Det är någonting oerhört, och det går inte att gå likgiltig därifrån. Vi ser dagligen hur människor rörs till skratt och tårar i mötet med Jesus.

Även om Mats tillträdde som direktor för S:ta Clara för bara ett par år sedan sträcker sig hans bekantskap med församlingens borna och kyrkans arbete betydligt längre tillbaka i tiden.

– Jag träffade Carl-Erik Sahlberg för första gången för 20 år sedan på Johan-nelunds teologiska högskola, där jag studerade då. Efter att jag blivit prästvigd jobbade jag sedan några år som lovsångspräst i S:ta Clara, och det är något

av det roligaste jag gjort! Församlingen var så glad över att få lovsjunga Gud och så lätt att leda. Det var bara att kliva in och börja på, så man skulle ha en väldigt dålig dag på jobbet om inte det skulle vara roligt! Efter tiden som lovsångspräst i Clara var jag präst i Västerås, i samma församling som jag och min fru en gång i tiderna kom till tro i. I det skedet som det blev aktuellt för S:ta Clara att söka efter en ny direktor var det flera som hörde av sig till mig och ville att jag skulle ställa mig till förfogande. Efter en tid växte också min inre kallelse fram och vi fick orsak att pröva kallelsen mera allvarligt.

I dagens läge har Mats funnit sig väl tillrätta i S:ta Clara och den intensiva vardagen i hjärtat av Stockholm.

## Tuff och givande arbetsvecka

– En vanlig arbetsvecka är väldigt händelserik, tuff, och givande. Vi börjar varje dag med morgonbön. Ofta jobbar jag söndag till torsdag och vi har 1–3 gudstjänster på söndag. Måndag till torsdag fokuserar jag på våra fyra primära aktiviteter i församlingen, nämligen: bön, diakoni, mission och gudstjänst. Det innebär bland annat att jag leder personal och volontärer och försöker se till att de har vad de behöver för att kunna utföra sitt arbete. Det kan handla om en massa olika saker: förbön, ekonomi, kontakter, saker, uppmuntran, begränsningar, allt möjligt. Ifall allt går bra innebär det att även om jag har en dålig dag så fungerar ändå församlingens arbete!

## Kurs om relationer

I samband med årets Piek-sämäkiläger kommer Mats att hålla ungdomsbiblstudier, men han kommer också att dra en kurs om relationer.

– Kursen är till för dig som vill ha bättre relationer med Gud, andra människor och dig själv. Relationen till oss själva är den vi oftast glömmer bort, och som vi kanske inte alltid är så bra på att vårda. Det är ju väldigt tråkigt och onödigt att nån människa ska gå omkring och inte tycka om sig själv när Bibeln visar så tydliga och framkomliga vägar till att älska sig själv.

Mats har arbetat med dylika relationskurser under en längre tid.

”

**Livet i Jesus gestaltas i gemenskap, och där vi har gemenskap med Gud har vi också liv i överflöd.**

– Ett av alla glädjeämnen med att röra sig i kyrkliga sammanhang är att man får så många vänner, och med många vänner får man också många uppdrag. Ett av de uppdrag jag fick förde mig in i arbetet med alphakurserna, och i dagens läge har jag varit engagerad i alphakurserna i över 20 år. Relationskursen i sin tur kom faktiskt till genom klagomål efter en alphakurs. Det var så att två medelålders damer som gått ett par alphakurser kom fram till mig och sa: ”Mats, i den första de-

len av alpha studerade vi om Gud överhuvudtaget finns, och i den andra kursen har vi gått direkt till att detaljstudera en specifik vers i Jesaja, men finns det inte någonting däremellan? Vi befinner oss nästan däremellan.” Jag är väldigt tacksam för de klagomålen och de ledde fram till att jag utarbetade ett material för det som sedan blev relationskursen.

## Liv i gemenskap

Temat för årets Piek-sämäkiläger är ”Liv i gemenskap”. Det är samtidigt ord som formulerar en vision för Piek-sämäkilägret.

– Lägerliv och församlingens liv är ett par av de mest underskattade krafterna i samhället. Liv i gemenskap är ett bra tema, och också något som man väldigt konkret kan få uppleva under ett läger. Men det går kanske också att svänga på ordalydelsen; på samma sätt som vi kan tala om ”liv i gemenskap” kan vi också tala om ”gemenskap i liv”. Livet i Jesus gestaltas i gemenskap, och där vi har gemenskap med Gud har vi också liv i överflöd. Gemenskapens betydelse ska inte underskattas, vissa människor tänker: ”Det är mest naturligt att lära känna Jesus och få en relation med honom, och sen kan du med frimodighet delta i lovsången, förbönen och församlingens gemenskap.” Andra menar att det är minst lika naturligt och vanligt att först blir en del av gemenskapen, och genom församlingen, Kristi kropp, lära känna Jesus. Min fru och jag är levande exempel på de olika tillvägagångssätten. Det finns bara en väg till frälsning och det är Jesus, men det finns många vägar för att lära känna Jesus.

TEXT: JAKOB BACKLUND

